

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπερ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἡ κυρία Α. Ε. Φεράλλη προσήνεγκεν ἀνά δραχ. 2,500 εἰς τὸν Πειραιεὶ Ζάνειον ὀφθαλμοτροφεῖον, εἰς τὸ νοσοκομεῖον Πειραιῶν, γυμνασιεῖον τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ εἰς τὸν Ἀθηναῖον πτωχοκομειον.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μνημείου Βόρωνος ἐπιτροπὴ εἰσέπραξεν ἐσχάτως παρά διαφόρων ἑνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεὶ τραπεζιτῶν καὶ ἐμπορῶν περὶ τὰς 2,000 δραχμάς.

Οἱ στρατιῶται τοῦ ὑπὸ τῆν διρίκῃσιν τοῦ κ. Κουμουνδούρου περὶ τοῦ τάγματός συνεισέφερον δραχ. 700 ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς ἐρημωθείσης Χίου.

Ὁ πρό μικροῦ ἀποβιώσας, ὑποστράτηγος Α. Σπηλιωτόπουλος ἀφῆκε διὰ διαθήκης του ἀνά 2 μετοχὰς τῶν 28 ἐκατομμυρίων εἰς τρεῖς τῶν ἑνταῦθα ναύων, 16 ὁμίας μετοχὰς εἰς διάφορα φιλανθρωπικὰ καταστήματα, καὶ εἰς τὸν Ἑρμούθρον Σταυρὸν διάφορα χρυσὰ ἀντικείμενα.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Επιστήμη, Καλλιτεχνία.

Τὸ σχέδιον τῆς διορύξεως ὑπογείου σήραγκος μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας εὐρίσκει ὁσμήμεραι πλεονα ὑποστήριξιν. Ἐν γενικῇ συνελυθεί τῆς ἀγγλικῆς Ἐταιρίας τῶν νοτιοανατολικῶν σιδηροδρόμων ὁ σίρ Ε. Walkin παρέδωκεν ἐνδιαφερόσας πληροφορίες περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Μέχρι τοῦδε ἡ Ἐταιρία ὥρμηκε δύο φράκτας, εἰς τὸν βοθρὸν δὲ τοῦ πρώτου ἔσκαψε διὰ μηχανῶν ὀριζοντιανὸν ὑπόνομον 800 — 900 μέτρων, ἔχουσιν διάμετρον ἐπὶ πόδων. Ὁ εἰς τὴν διάτρησιν διαπληνθεὶς χρόνος ὑπέρβεν 67 μέτρα καὶ ἔδωκεν ἔξω δὲ τὸ πᾶν τοῦτο λεπτὸν ὡς μέτρον τῆς μεγίστης ταχύτητος, ἥτις εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τὴν συντέλεσιν τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως, τότε ἡ διάτρησις θὰ προχωρῇ ἀνά 2 μίλια κατ' ἔτος, καὶ ἐπειδὴ ἡ ὅλη ἀπόστασις εἶνε 20 μίλιων, αἱ δὲ ἐργασίαι θὰ γίνωνται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἡ διάρκεις ὑπογείου σήραγγος ἐπὶ πόδων διαμέτρου θὰ ἀπαιτήσῃ πενταετίαν ὅλην. Τὸ δεύτερον φρέαρ ὠρύχθη εἰς βάθος 155 ποδῶν, ἡ δὲ ἐξ αὐτοῦ ὀριζοντιανὸς ὑπόνομος προεξετάθη εἰς μήκος 106 ποδῶν, πανταχοῦ δὲ ἀπηνήκοντο ἔδαφος ἔρπον καὶ ἀργιλλίδες, καὶ οὐδαμοῦ ὕδωρ.

Καὶ ἐκ τῶν γαλλικῶν δὲ μερῶν ὠρύχθησαν ὡς αὐτὰς δύο φράκτας, τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἑνταῦθα ἐπετεύχθησαν ἀποτελέσματα: συνεφωνήθη δὲ νὰ σκαφθῇ ἐξ ἑκατέρου μέρους ὑπόνομος 7 ποδῶν διαμέτρου εἰς μήκος ἐνὸς μιλίου. Ἡ ἐργασία αὕτη θέλει συντελεσθῇ βεβαίως εἰς ἐξ ἡμέρας, ἐὰν δὲ κατὰ τὸ πρῶτον τοῦτο μέρος δὲν ἀπαντηθῶσιν ἀπρόσποτοι δυσκολαί, θὰ γείνη ἀπόρριψις πρὸς ἀποπεράτωσιν ὅλου τοῦ ἔργου. Θὰ χρειασθῇ δὲ νὰ διορυχθῇ ἐξ ἑκατέρου μέρους διάστημα ἐννέα μιλίων, ἡ δὲ συνάντησις θὰ γείνη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πορθμοῦ τῆς Μάγχης, καὶ τότε θὰ ληφθῇ φροντίς περὶ εὐρύσεως τῆς ὑπόνομου ὡς ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ὑπόγειον συγκοινωνίαν.

Γενικῶς εἰπεῖν ἡ μεγάλη αὕτη ἐπιχειρήσις φαίνεται εὐδοκίμη, ἀλλ' ὅπως τὸ ἔργον εἰσέλθῃ εἰς τὸ στάδιον τῆς ὀριστικῆς ἐκτελέσεως, θὰ χρειασθῇ πενταετία ὅλη προκαταρκτικῆς ἐργασίας. Ἐν τέλει δὲ δὲν πρέπει νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ καὶ τινι γνώμῳ τοῦ μηχανικοῦ Beau de Rochas περὶ τοῦ σχεδίου τῆς ὑποβρυχίου συγκοινωνίας διὰ τοῦ πορθμοῦ τῆς Μάγχης: ὁ μηχανικὸς οὗτος προτείνει οὐχὶ τὴν διόρυξιν σήραγγος, ἀλλὰ τὴν κατάθεσιν ἐν τῷ βοθρῷ τῆς θαλάσσης σιδηροῦ σωλήνος ὑποβρυχίου.

Οἱ «Κεῖροι» τοῦ Λονδίνου ἔλαβον παρά τινος ἀνταποκριτοῦ, διαμεινοντος καὶ παρά τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ὄγοβαίου ποταμοῦ ἐν τῇ δυτικῇ Ἀφρικῇ, τὰς ἀκολουθοῦσας πληροφορίες περὶ τῆς πορείας τοῦ Στάνλεϋ καὶ τῆς προόδου τοῦ ἐμπορίου ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ.

Ὁ κ. Στάνλεϋ ἐξήκολουθεῖ μὲν τὴν αὐτὴν πορείαν πρὸς τὰ ἐνδότερα, ἀπαντᾷ ὅμως πλείστα ὄσα προσκόμματα, καθόσον εἶνε ἡναγκαζόμενος νὰ τάμῃ ὁδὸν ἀνὰ μέσον ὑψηλῶν ὄρεων ὁρέων. Ὅθεν βιάζειν λίαν βραδέως καὶ διαπληνθεῖ. Ἀναχωρήσας ἐκ τῆς Νιόμης παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ μέγαν ἀριθμὸν ἐθελοντῶν, οὓς εὗρε παρὰ τὴν ὄχθην ἐν Καθένδα

καὶ ἐν τῇ στομίᾳ τοῦ Κογγῶ, ἀλλ' οὗτοι δὲν ἐβράδυναν νὰ τὸν ἐγκαταλείψωσιν, ἅτε μὴ ὄντες εὐχαριστημένοι.

Πλείστοι τῶν λοιπῶν αὐτοῦ ἀνδρῶν ἀπέθανον ὡς ἐκ τούτου ἡναγκαζέθη νὰ προμηθευθῇ δούλους, ὅπερ ἡδυνήθη νὰ πράξῃ ἐν εὐτελεστάτῃ τιμῇ. Ἐδῆσας δὲ νὰ τοὺς ἐξαναγκάσῃ εἰς ἐργασίαν πρὸς διανοεῖν ὁδοῦ, τάσων αὐτοὺς καθ' ὁμίλους ἀπὸ 6 μέχρι 12 ἀνδρῶν.

Ὁ κόμης de Brazza, ἄλλος περιηγητής, ὅστις πολλὰς κατέβαλε προσπάθειας, ὅπως καταστήσῃ τὸν τόπον τούτον προσιτὸν μεταξὺ τοῦ Ὄγοβαίου καὶ Κογγῶ, ἡγόρασεν εὐθηνότατα μεγίστην ἑκτασιν γαιῶν ἐγγύς τῶν πηγῶν τοῦ πρώτου τῶν ποταμῶν τούτων, ἐνθα ἔδρασε σταθμὸν καὶ ἀφῆκεν ἓνα ἐκ τῶν λευκῶν συνοδῶν του. Ἠγόρασε πρὸς τοιοῦτος χωρία ὁλόκληρα καὶ ἡλευθέρωσε πολλοὺς δούλους, εἰς οὓς ἐχρηγήσας μισθὸν τινα κατὰ μῆνα ὅπως καλλιεργῶσι τὰς φρεσίας.

Ὁ κ. de Brazza θεωρεῖται ὡς ἀπόστολος τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ. Πλήθιν δούλων ἤρχοντο πρὸς ἀναγίτησιν αὐτοῦ ἐκλιπαροῦσιν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν, τὸ δὲ ταξιδίον του φαίνεται κατενεγκὸν βαρὺ κτύπημα κατὰ τῆς δουλείας ἐν τῇ δυτικῇ Ἀφρικῇ. Εἶνε πιθανόν ὅτι ἅπασα ἡ χώρα ἀνοικήσεται εἰς τοὺς Εὐρωπαίους ἐντός βραχυτάτου.

Τὸ ἐμπόριον τοῦ ἐλέφαντος καὶ τοῦ κόμης ἐδιπλασιάσθη ἐντός 2 ἐτῶν, περισσότεραι δὲ ἐργασίαι γίνονται ἐπὶ τοῦ Ὄγοβαίου ἐντός μηνὸς ἢ ἐπὶ τοῦ Γαδώνος ἐν διαστήματι ἑτοῦς. Πράκτωρι τῆς ἐπληρώσεως τοῦ παρελθόντος 1320 λίρας στερλίας διὰ δικαιώματα εἰσγωγῆς, ἡ δὲ γαλλικὴ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ συστήσῃ ἐν τῷ Ὄγοβαίῳ σταθμὸν πάντῃ ἀνεξάρτητον τοῦ Γαδώνος.

Τῇ 27 Ἰουνίου ἀπέβισεν ἐν Παρισίοις ὁ Paul de Saint-Victor, ἐπιφανὲς συγγραφεὺς καὶ διενότατος κριτικὸς, διακριθεὶς διὰ τὰς καλλιτεχνικὰς μελέτας του καὶ τὰ περὶ δραματικῶν ἔργων ἄρθρα του, ἅτινα ἱδρυοῦσεν ὡς συνεργάτης ἐν τῇ ἡμερίδῃ «Presse» καὶ τελευταῖον ἐν τῷ «Moniteur Universel». Πλὴν τούτων ὅμως ὁ Saint-Victor ἱδρυοῦσε καὶ πολλοὺς φιλολογικοὺς τόμους, καὶ τελευταῖον σπουδαῖον σύγγραμμα περὶ τραγωδίας καὶ κωμῶδας, Les deux Masques. ἐπιγραφόμενον, περὶ οὗ ἐγένετο ἐγκαίρως λόγος ἐν τῇ «Ἑστῇ». Τοῦ τελευταίου αὐτοῦ συγγράμματος ἐκ τριῶν τόμων συγχεῖμένου ἱδρυοῦσεν μόνον ὁ πρῶτος τόμος ἀπεφωρμένως ἅπας εἰς βαθμίδα ἐν περὶ Αἰσχύλου μελέτην. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν τόμων, ὁ μὲν δεύτερος περιέχων μελέτην περὶ Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, Ἀριστοφάνους καὶ Ἰνδοῦ θεάτρου, ἐδρίσκειται ὑπὸ τὰς πιεσῆρας, ὁ δὲ τρίτος περὶ Σαίξπηρ, Μολιέρου, Κορνήλιου, Ρακίνα καὶ Beaumarchais εὐρὴν εὐτύχως ἑτοιμος ἐν χειρογράφῳ. Ὅλα τὰ συγγράμματα του, ἰδίως τὸ τελευταῖον καὶ τὰ Femmes de Goethe, Barbaires et bandits καὶ Hommes et Dieux εὐχον ἀρίστως ὑποδοχῆς παρὰ τοῦ φιλολογικοῦ κόσμου ἐκτιμηθέντα διὰ τὸ ὕψος τῶν ἐνομιῶν καὶ τὴν ἀρχαίῃν γλαφυρότητα τοῦ ὕψους, διότι ὁ Paul de Saint-Victor εἶχε διατηρήσει μὲν τὸ πῦρ τῆς ῥωμαντικῆς περιόδου, ἀλλ' ἡμετέριζε τοῦτο διὰ τῆς τρυφερᾶς πρὸς τὴν ἀρχαιότητα ἀγάπης, μελετῶν ἀδιακόπως τὸν Αἰσχύλον, τὸν Ὀμηρον καὶ τὸν Βιργίλιον. Ἡ γαλλικὴ ἀκαδημία ἐκτιμῶσα τὴν ἀξίαν τοῦ ἀρχαιοπερὶ τοῦ συγγραφέως ἦτο ἐτοίμη ν' ἀνοίξῃ αὐτῷ τὰς πόλεις τῆς, ἀλλ' ὁ θάνατος προῶως ἐπελθὼν παρεκώλυσε τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ προσφιλεστάτου ὁνείρου του. Οὐχ ἥτιον ἡ σύγγραφος γαλλικῆς φιλολογίας καὶ θανάτου τὸν Saint-Victor κατέταξε μεταξὺ τῶν ἀθανάτων τῆς.

Ἐν Βερολίνῳ ἀπέβισεν ἐσχάτως ὁ καθηγητῆς Ρουδόλφος Ἑρμαν Λότες, εἰς τῶν ἱππευστάτων συγχρόνων φιλοσόφων, διατελέσας πρῶτον καθηγητῆς ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Γοτίγγης.

Ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας «Comptes Rendus des seances de l'academie des sciences» γράφει ἡ «Κλειῶ», ἱδρυοῦσεν ὁδο σπουδαῖαται διατριβὰ τοῦ ὁμογενοῦς κ. Σ. Α. Οἰκονομίδου, «Action de l'ammoniaque sur le chlorure d'isobutylene» καὶ «Action du perchlore de phosphore sur l'aldehyde isobutylique». Ὁ κ. Οἰκονομίδης μετὰ τριετὴ ἐν Ἀθήναις καὶ τετραετὴ ἐν Γρᾶτς, Λειψία καὶ Εἰδελβέργῃ σπουδὴν τῆς χημικῆς, ἀσχολεῖται ἐν τῷ ἐν Παρισίοις χυμείῳ τῆς ἱατρι-